

IN MEMORIAM WILLEM NIJBOER

Midden in onze vakantietijd, en vlak voor zijn vakantie is onze directeur Willem Nijboer op vrijdag 27 juli overleden.

Een hartaanval maakte te vroeg, te abrupt een eind aan zijn leven. Hij was pas 45 jaar.

Hoewel hij nog maar betrekkelijk kort directeur was van Aekinga, heeft hij heel hard gewerkt aan zijn ideaal: het maken van een Centrum waarin jongeren de best denkbare hulp kunnen krijgen.

Willem deed dit met een enorme inzet en betrokkenheid, op een heel eigen wijze; met flair en lef, en met een schijnbaar onuitputtelijke energie.

Hij kende alle jongeren en was erg betrokken op hun welzijn. Voor sommigen was hij de vertrouwensman.

Direkt en eenvoudig in het omgaan met jongeren en medewerkers. „Doe gewoon” en juist daarin was hij zo bijzonder.

Op donderdag 2 augustus hebben we hem begraven in Groningen en op dinsdag 7 augustus hebben we Willem herdacht in Aekinga tijdens een indrukwekkende bijeenkomst met alle jongeren en medewerkers.

In Aekinga en in de Eikenhorst heeft het leven zijn normale gang weer hernomen.

Alle medewerkers proberen op de weg, die we met Willem waren ingeslagen, verder te gaan.

Wij zullen zijn creativiteit, betrokkenheid en inspiratie missen.

Joop Daams

Het heeft ons goed gedaan zoveel blijken van medeleven te hebben ontvangen na het overlijden van

WILLEM NIJBOER

Hiervoor onze dank, met name de manier waarop men op Aekinga zijn best heeft gedaan om deze tijd enigszins voor ons te verlichten.

Grietje Nijboer-de Haan
Agaath
Ivar

Groningen, september 1990.

Wij, medewerkers van Aekinga zijn alle jongeren, ouders, collega's en instanties heel erkentelijk voor de vele persoonlijke, telefonische en schriftelijke reacties die wij mochten ontvangen bij het overlijden van onze directeur Willem Nijboer.

Dat heeft ons goed gedaan!

Jan Mos, waarn. directeur

Appelscha, september 1990.

IN MEMORIAM RICHARD BOER

Nauwelijks tien dagen na de herdenking in Aekinga van Willem Nijboer zaten op donderdag 16 augustus in de Eikenhorst jongeren en medewerkers weer bij elkaar.

Nu om één van onze jongeren te herdenken. Schokkend en verbijsterend was het bericht dat Richard Boer was omgekomen.

Het was zijn keuze.

Dagenlang is er enorm veel gepraat met jongeren, met medewerkers. Veel vragen heeft dit overlijden opgeroepen; veel vragen, die nooit meer beantwoord kunnen worden.

We begrijpen het niet, maar moeten aanvaarden.

Op donderdag 16 augustus is Richard in de kleine familiekring gekreemd.

In de Eikenhorst herdachten op dat moment de jongeren en medewerkers op sobere, maar toch zeer indrukwekkende wijze Richard.

We luisterden naar een ontroerende toespraak van Jan Mos en de muziek van Modern Talking, Richard's muziek.

Mariet Wolfkamp, die de contacten met Richard's vader onderhoudt, vertelde ons, dat naast de andere vormen van betrokkenheid, de bloemen van de jongens en de herdenking in de Eikenhorst voor de familie een hele troost waren.

Joop Daams

Uit ervaring leren voor een nieuwe kans

Binnen Aekinga kennen we een aantal verschillende vormen van hulp aan jongeren. In de praktijk blijkt echter, dat een aantal jongeren niet meer, of dreigen niet meer, gepakt en geboeid te worden door deze vormen van hulp-aanbod.

Voor al bij die jongeren, die al een ruime hulpverleningservaring achter de rug hebben en daarbij ook een soort weerstand hebben gekregen tegen al het gepraat in de hulpverlening. Daarnaast zijn er ook een aantal jongeren waarbij de problematiek hun verdere ontwikkeling en perspectief blokkeren: ze komen niet verder.

Als de langere duur van de hulpverlening en het voorhanden zijnde hulpaanbod niet of onvoldoende de bestaande blokkades in hun ontwikkeling kunnen doorbreken, denken we voor deze jongens aan de methode van ervarend leren.

Voor deze jongeren hebben we na de zomervakantie binnen het centrum de projectgroep ervarend leren gestart.

ERVARINGSLEREN

In de aanpak van de jongeren uit

*PROJEKTGROEP
ERVAREND LEREN
B.J. CENTRUM AEKINGA*

tekst: Joop Daams
Sytze de Vries
foto's: Joop Daams

deze projectgroep staat het ervaringsleren centraal. Dat wil zeggen dat de jongere onder begeleiding en met hulp in de dagelijkse praktijk door ervaring leert.

Door het opdoen van ervaringen kan de jongere zelf trachten verbeteringen aan te brengen in zijn gedrag en leren met moeilijke situaties om te gaan.

Het hulpaanbod aan deze jongeren is gebaseerd op het opdoen van werkervaring het leren van, sociale vaardigheden en het opbouwen van zelfstandigheid. Op een positieve en opbouwende manier wordt getracht te werken aan zelfvertrouwen, zelfrespect en respect voor anderen.

Jezelf leren kennen, je mogelijkheden leren gebruiken en ook je tekortkomingen tegen komen; dat zijn belangrijke resultaten van dit

leerprogramma. Dat vergt doorzettingsvermogen en dat vergt motivatie. Een jongere zal voor zichzelf regelmatig grenzen moeten verleggen om er achter te komen, dat dit vruchten afwerpt.

TOCHTEN, AKTIEF EN PRIMITIEF

Een belangrijk deel van het ervaringsleren zijn de actieve primitieve tochten. Juist dan worden de jongeren gekonfronteerd met eigen verantwoordelijkheden.

Het ervaringsleren biedt hier de mogelijkheden om medeverantwoordelijkheden te leren dragen bij het plannen, bij het organiseren, en bij het tot een goed einde brengen van de gemaakte keuzes. Het biedt de mogelijkheid om sukses te behalen in plaats van steeds met falen en fouten te worden gekonfronteerd. Je leert wat je voor anderen kunt betekenen en wat anderen voor jou kunnen betekenen.

Deze tochten zijn primitief, maar niet onverantwoord. Er wordt overnacht in lichtgewichttenten en in slaapzakken die gegarandeerd zijn tot -15 graden celsius. In een rugzak neemt iedereen het meest noodzakelijke mee.

Iedereen helpt bij de dagelijks terugkerende zaken zoals bereiden van maaltijden, opruimen, afwassen en dergelijke. Het programma voor deze tocht wordt met de jongeren van te voren doorgesproken zodat iedereen weet wat hij verwachten kan.

Na deze tocht vindt een nagesprek plaats, waarin moeilijkheden en resultaten worden doorgenomen.

HET LEERPROCES

Deze tochten zijn een aaneenschakeling van leerprocessen, waarin de jongeren diverse keren flink op de proef worden gesteld; niet alleen lichamelijk, maar ook mentaal. Het trachten verandering in de houding en de levensinstel-

ling aan te brengen vindt plaats aan de hand van omschreven opdrachten, normen en waterdichte regels en afspraken.

Vluchtwegen zijn niet voorhanden. Wanneer regels overtreden worden moeten daarvan de konsekwenties gedragen worden. Alleen op die manier leert men verantwoordelijkheid te dragen en afspraken te respecteren.

RESULTATEN

In de afgelopen jaren heeft men ervaringen opgedaan met deze methodiek van ervaringsleren en de resultaten hiervan waren voor Aekinga de reden om met deze vorm van hulp in zee te gaan.

Het werken onder primitieve omstandigheden, met veel ruimte voor inzet, prestatie, improvisatie en doorzettingsvermogen blijkt de jongeren aan te spreken. De aangeleerde vaardigheden kunnen in vele gevallen direct vertaald worden naar de dagelijkse situatie. Men kan stellen, dat jongeren na het ervaringsleren aantoonbaar sterker, positiever en gemotiveerder „uit de strijd” komen. Jon-

geren hebben, op welke wijze dan ook, daaruit voordeel gehaald in de leef- en werksituatie.

DE BELONING

Het ervaringsleren omvat een langdurig leerproces, waarin aan alle facetten van het functioneren in de samenleving aandacht wordt besteed. De beloning van deze zware weken is voor de deelnemers zeker de moeite waard!

De deelnemers hebben geleerd:

- zichzelf te uiten en over hun moeilijkheden en problemen te kunnen praten.
- te vertrouwen op hun eigen kwaliteiten.
- om te gaan met anderen in goede harmonie waarbij rekening gehouden wordt met anderen in een groepssituatie.
- wat het belang en de noodzaak is van goede hygiëne, persoonlijke verzorging en onderhoud van de woonomgeving e.d.
- de waarde van geld te kennen en hoe dit te besteden.

- regels, normen, waarden en afspraken te respecteren.
- het juiste evenwicht weten te vinden tussen ontspanning en inspanning, tussen werk en sport.

PROGRAMMA-OPBOUW

1. INTAKE: Jongeren worden vanuit het vakinternaat in de projectgroep geplaatst op advies uit en met de plannen van de begeleidingsplanbespreking, in nauwe samenwerking met ouders en met instanties. De projectgroep heeft een capaciteit van plm. acht jongeren.

2. VOORBEREIDING: Ouders en instantie van jongeren die in deze projectgroep geplaatst worden, worden uitgenodigd voor een informatiebijeenkomst in het centrum, waarbij de bedoeling van het project wordt uitgelegd, informatie wordt gegeven, en de vragen die er zijn worden beantwoord. Jongeren worden binnen de leefgroep zo goed mogelijk voorbereid voor de dingen die staan te gebeuren.

3. DE TOCHT: Dit gedeelte van het programma zal worden uit-

gevoerd in Frankrijk, in de Correze, een bosrijke omgeving ten zuiden van de Dordogne, zo'n 1200 kilometer van Appelscha. Het programma daar staat onder deskundige leiding van Jan Klamer, die ruim negen jaar ervaring heeft met deze vorm van hulpverlening. De groep van acht jongens wordt begeleidt door een team van drie eigen groepsleiders, die zichzelf dezelfde taken, ontberingen en uitdagingen opleggen als de jongeren, met methodische ondersteuning van Jan Klamer.

4. DE NAZORG: Het nazorgprogramma bij terugkomst in het internaat is van het allergrootste belang. Dan immers zullen de plannen, die gemaakt zijn, moeten worden uitgevoerd: plannen in de sfeer van scholing, werk, thuissituatie, persoonlijke aandachts- en werkpunten.

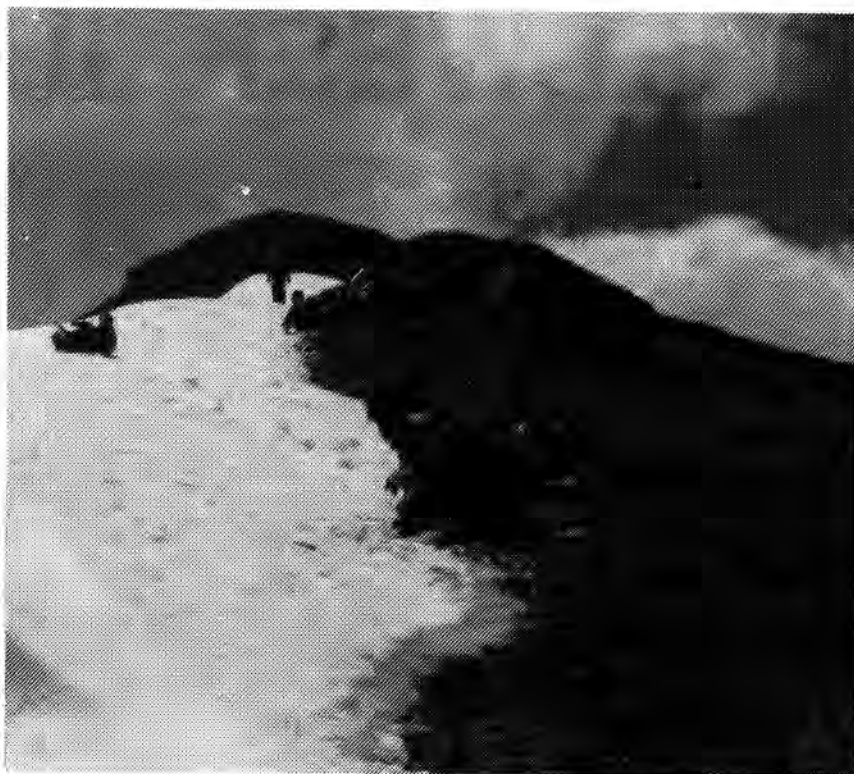
Daarom zal de eerste twee weken hieraan zeer intensief gewerkt worden door de jongeren en het team, met ondersteuning van medewerkers van alle sectoren van het internaat.

Het verder uitwerken en konkreet maken van de plannen van de jongeren zal na terugkomst uit Frankrijk ongeveer drie maanden in beslag nemen. Dat kan variëren van plaatsing in een bepaalde leefgroep, stage, een school- of andere specifieke opleiding, een zelfstandigheidstraining, werk, eventueel naar huis of naar een andere woonsituatie.

Belangrijk hierin is een nauwe samenwerking met ouders en instanties. In het nazorgprogramma zullen „alle partijen” alle zeilen bij moeten zetten om in een zeer korte tijd de gestelde doelen te kunnen bereiken.

DE HUIDIGE PROJEKTGROEP

De projektgroep die woensdag 5 september jl. is vertrokken, bestaat uit: Tjisse Dijkstra, Remie Nota, Alex Sandbergen, Alfons van Laar, Gerard Haveman, Jeremy Groenfeld, Ronald Beetjer en Bas Waanders. Als leiding is mee: Izaak Saptanno, Lex Blok en Norman Candelaria. Zondag 30 september a.s. vertrekt de groep weer terug naar Nederland. Ze hebben dan het volgende programma afgewerkt:

Woensdagavond arriveert de groep op de top van de Puy de Dôme, en lopen dan gedurende zes dagen via de Grand Route nummer vier over de vulkanen van de Puy Mary in de Cantal.

Op dinsdag 11 september gaat de groep naar Moulin de Roland, de „thuis-basis” tot maandag 17 september. Daar gaat de groep aan het werk; onder andere moeten er bomen om- en verzaagd worden.

Op maandag 17 september stapt de groep op de mountain-bike om tot donderdag 20 september gemiddeld een 60 tot 100 kilometer per dag weg te trappen. Daarna gaan ze klussen op de andere „thuis-basis”, Aurillange. Dit tot maandag 24 september.

Daarna is het tot woensdag 26 september in je uppie kamperen, met alleen jezelf als metgezel. Daarna met de groep weer bij elkaar en wordt er gekanoed.

Vrijdag 28 september is de laatste werkdag; de zaterdagmorgen nog even, daarna opruimen, napraten, een gezellige avond houden en dan zondag weer naar Aekinga.

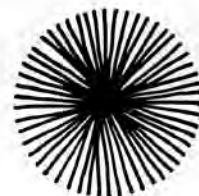
Tijdens deze tocht krijgen de jongens een schrift en een pen waarin ze dingen kunnen noteren die ze zien, die ze bezighouden, waar ze later in de gesprekken over willen praten. Jan Klamer

komt regelmatig langs om met de groep en met jongeren uit de groep te praten over ervaringen, belevingen, over de aantekeningen uit het schrift, over zaken die zijn voorgevallen.

Uit de berichten die we op dit moment regelmatig uit Frankrijk ontvangen blijkt dat de club het eerste gedeelte, de tocht, fantastisch heeft gedaan. Momenteel zijn ze druk aan het werk op Moulin de Rouland; een forse klus die goed loopt.

Regelmatig vinden er gesprekken plaats waarin de jongeren het behoorlijk voor hun kiezen krijgen, maar het moet gezegd, dat ze allemaal zich enorm inzetten en hard met zichzelf aan het werk zijn, samen met de groep, de leiding en Jan Klamer.

Met veel belangstelling wordt in Aekinga de verdere informatie tegemoet gezien.

SPELWEEK JULI 1990

Na zeven maal „dirigent” te zijn geweest van de spelweek op Aekinga, mocht ik dit jaar tengevolge van de tijdelijke konstruktie Aekinga-De Eikenhorst de positie bekleden van geluidstechnikus.

Toch wil ik graag van deze gelegenheid gebruik maken om

tekst : Frits Diepenbroek

foto's: Sytze de Vries

verslag te doen van de spelweek inclusief voorbereiding en terugblik.

Voraf werd de organisatie geconfronteerd met het probleem van de gescheiden accommodaties, wat nogal wat konsekwenties met zich meebracht: waar organiseren we wat?, waar gaan we eten?, welke lokaliteiten richten we in als clubhonk?, hoe regelen we het vervoer? en dergelijke zaken.

Gelukkig hebben we er toch voor gekozen om gezamenlijk tussen de zeven leefgroepen een competitie op te zetten, waarin sport, spel, sfeer, denkvermogen en creativiteit centraal stonden.

Mede door de enorme inzet van alle jongeren en medewerkers, maar vooral van Peter Baas en

Michiel de Vries is het weer een gezellige, sportieve en spannende week geworden.

Aktiviteiten als: zwemmen, vlotenbouw, midgetgolfbanen bouwen en later bespelen, atletiekwedstrijden, kwalleballen, pushbal, tsoukbal, gekostumeerd voetbal werden weer met groot enthousiasme gespeeld.

Na wat „kompjoeterwerk” kwam uiteindelijk leefgroep zeven als winnend team uit de computer

rollen. Nogmaals proficiat groep zeven!

De week werd afgesloten met een goed geslaagde barbeque waar de slechte weersomstandigheden niets meer aan kon veranderen, maar dat kwam doordat zoals altijd het geval is: de keukens hadden het weer prima voor elkaar.

Voldaan en moegestreden vertrok een ieder vrijdag zes juli op vakantie.

Frits

Rond de zomervakantie zijn een groot aantal jongeren van het internaat vertrokken naar huis, of naar elders.

Groep 1:

Job Handgraaf
Bas Kruizinga
Chris Maat

Groep 2:

Marinus Jongsma
Marcel Kammenga
Marco Ozinga

Groep 3:

Marcel v. d. Boogert
Jean Paul Henebiens
Alex v. d. Velde
(naar dagplaatsing)

Groep 4:

Johnny Monnier
Danny Rintjema
Arnold v. d. Werf

Groep 5:

Klaas v. d. Heide
Ron Jonker
Yang de Loor

Mutaties jongeren

Bas Wijsbeek
Warner de Wit

Groep 6:

Marcel Bakker
Ricky Evenhuis
Carlo Macnack

Groep 7:

Roelof Klaucke
(naar dagplaatsing)
Michel Reddering
Epie de Vries

Dit betekende na de zomervakantie een groot aantal nieuwe jongens terug om de vrijgekomen plaatsen weer in te nemen:

Groep 2:

Erik Ruiter (07/8)
Remco Koopman (20/8)
Ymke de Jong (27/8)
René Boersma (30/8)

Groep 3:

Peter Nijenhuis (07/8)
Rick van Eyden (07/8)
Gerrit Bredewoud (09/8)
Martijn Katers (24/8)

Groep 4:

Carlo Heneweer (07/8)
Dennis van Os (07/8)
Raymond Vyent (07/8)

Groep 5:

Tim Kos (01/9)

Groep 6:

Jenno de Boer (08/8)
Erik Schokker (23/8)
Gay Ostendorp (01/9)

Doordat een aantal jongens extern naar school zijn gegaan na de zomervakantie, een aantal jongens in hun leefgroep geen kans hadden door te groeien en door het starten van de projectgroep ervaren leren (v.h. groep 1), was het aantal overplaatsingen na de zomervakantie relatief erg groot.

Naar leefgroep 1:

Jeremy Groenfeld (van 5)
Gerard Haveman (van 3)
Alfons van Laar (van 6)

Ronald Beetjer (van 6)
Bas Waanders (van 6)

Naar leefgroep 2:

Ferry van Aalst (van 1)
Sjonnie Honsbeek (van 4)

Naar leefgroep 5:

René Dijkstra (van 2)
René de Jong (van 3)
Mark Overloop (van 2)

Naar leefgroep 6:

Mark van Aalst (van 2)
Jeroen Keuskamp (van 1)
Michiel Schutter (van 1)
Ytsen Walsweer (van 3)

Naar leefgroep 7:

Martin Verbeeten (van 4)

Naar Fasehuis:

Bernard Nieborg (van 6)

PERSONEEL:

Na de zomervakantie zijn er bij het personeel maar weinig nieuwe gezichten gesignaleerd.

In De Eikenhorst kreeg leefgroep 2 versterking van Moustafa Joufi, en leefgroep 3 van Willem v. d. Water. Leefgroep 4 heeft dit jaar Marijke Rijpma als stagiaire.

In Aekinga vertrok in leefgroep 6 Geertje Titawanno en Carlos Kribben kwam daarvoor terug.

INFO-KORT

JOHAN DE JONG

In de spelenweek nam ook Johan de Jong afscheid van Aekinga. Ruim twee jaar heeft hij zich ingezet bij de vrijetijdsbesteding binnen het vakinternaat. In Aekinga zette hij met Wiebe Hilgen de soos op poten. Na de verhuizing naar de Eikenhorst deed hij daar hetzelfde. Daarnaast was leefgroep drie zijn vaste stekje.

Samen met Sytze vormde hij de vaste begeleiding van het voetbalelftal van Aekinga; eerst van Fochteloo B2, en sinds de vorige zomervakantie Fochteloo B1.

Nu hij zijn M.B.O.-diploma gehaald heeft, wil hij zijn blik verruimen en zijn werkterrein verleggen naar andere vormen van hulpverlening.

COLOFON

AEKINGA-INFO

is een uitgave van **B.J. Centrum Aekinga** in Appelscha, en is bedoeld als informatieblad voor de ouders van de jongeren die in het internaat in Appelscha en Dieverbrug verblijven, en voor de instanties die deze jongeren geplaatst hebben.

AEKINGA-INFO

verschijnt vijf tot zes keer per jaar en staat onder redactie van René Schulkes en Sytze de Vries.

Vormgeving en samenstelling:

Sytze de Vries.

Lay-out en druk:

Drukkerij Van der Meer b.v.,
Oosterwolde (Fr.)

Het volgende nummer van Aekinga-Info verschijnt half december.

Aan dit nummer werkten o.a. mee:

Joop Daams, Jan Mos, René Schulkes, Gert v. d. Horn, Hille de Boer, Adrie van Dorresteyn, Bert Rijswijk, Harm Hendriks, Marijke Rijpma, Henk v. d. Berg, Frits Diepenbroek, Sytze de Vries.

DE TIJD STAAT NIET STIL

Inderdaad staat de tijd niet stil en dus ook de ontwikkelingen in school en bedrijfsleven niet. Het is ons gelukt om investeringen in de praktijklokalen van houtbewerking (bouwtechniek), schilderen (afwerkingstechniek) en metaalbewerking (mechanische techniek).

tekst : Gert v. d. Horn
Hille de Boer
Adrie van Dorresteyn
Bert Rijswijk

foto's: Sytze de Vries

U zult begrijpen dat wij de jongeren in het vakinternaat beter kunnen helpen als we de mogelijkheden hebben hun onderwijsprogramma's aan te laten sluiten op de vervolgscholen of op de stage (en ook hun toekomstig werk).

Helaas ben ik niet in staat alle technische zaken te begrijpen, dus heb ik de leerkrachten gevraagd zelf iets te vertellen over de nieuwe aanschaffingen.

GERT

PRAKTIJKLOKAAL HOUTBEWERKING:

Zoals de meesten inmiddels al weten is er in het houtlokaal een nieuwe zaagmachine gekomen.

Dat was wel nodig om met de tijd

mee te kunnen gaan. De oude was namelijk al ruim 25 jaar oud.

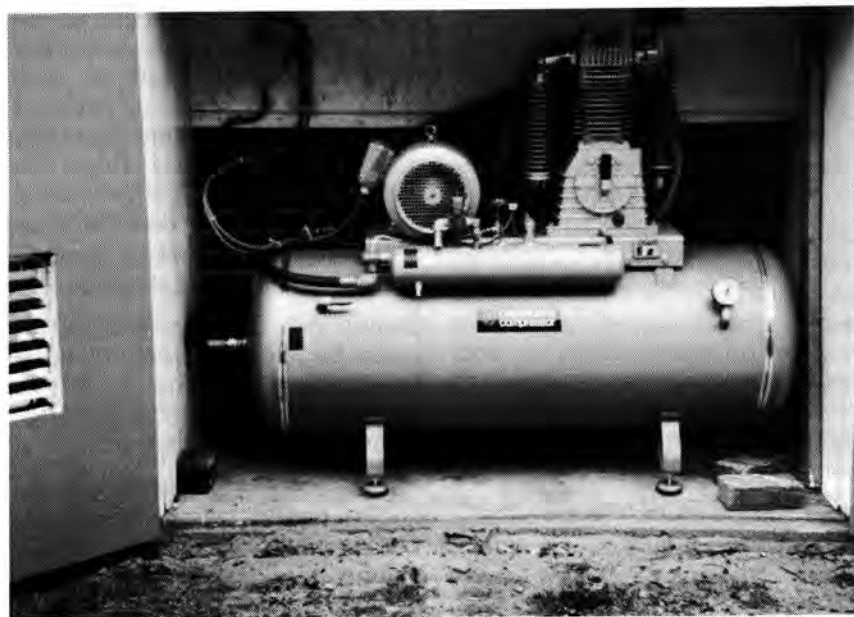
De nieuwe machine die medio maart is geplaatst heeft erg veel mogelijkheden, zoals verstek zagen, afkorten en grote platen zagen. De digitale aflezing is tot op een tiende millimeter nauwkeurig af te stellen. De machine is een S.C.M. S.I.16.; een machine die ook veel in het bedrijfsleven gebruikt gaat worden en waar menig aannemer jaloers op zal zijn.

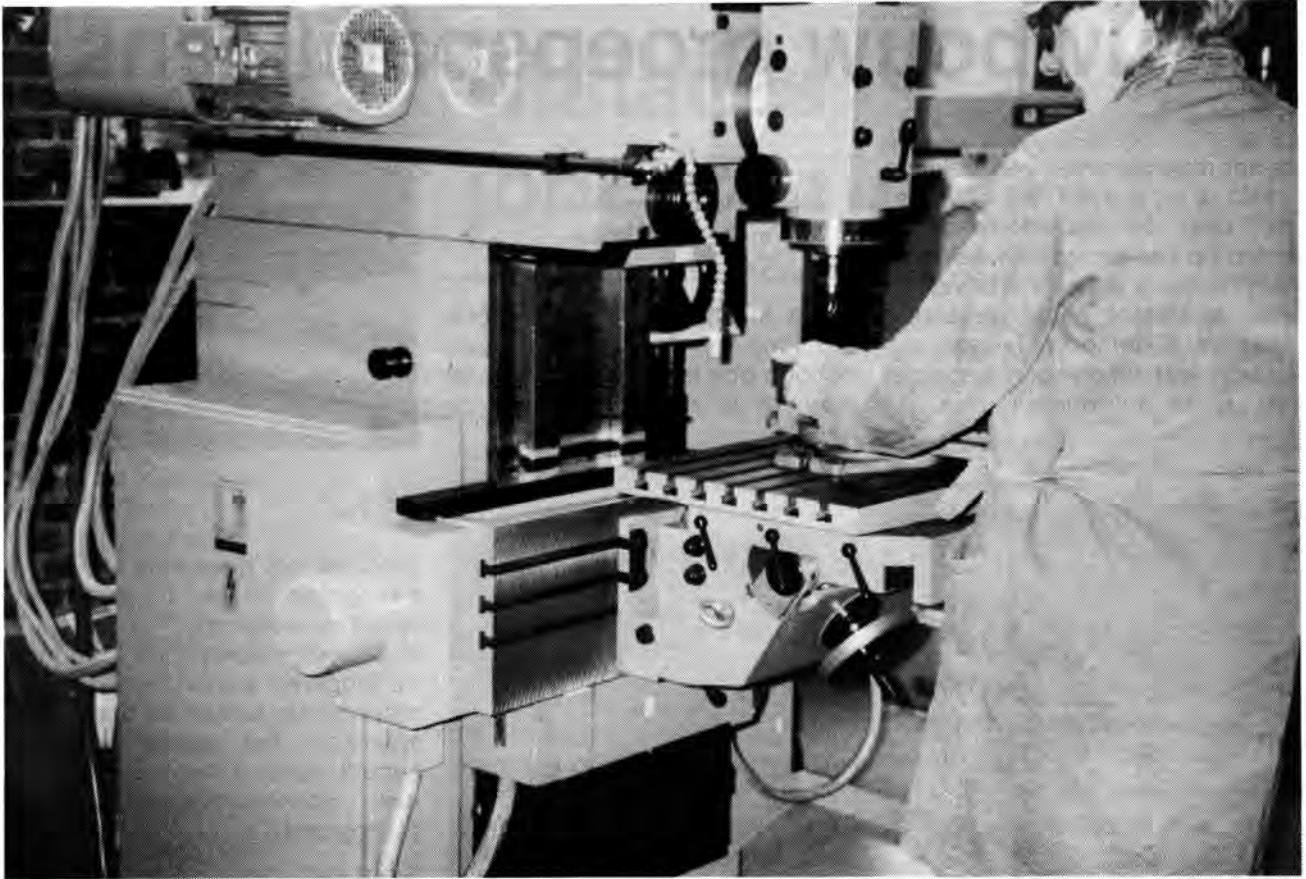
ADRIE

PRAKTIJKLOKAAL SCHILDEREN:

In de schilderwerkplaats is het afgelopen jaar het één en ander veranderd aan apparatuur. Al blijft het schilderen voornamelijk handwerk, toch zijn er machines en apparaten die bij dit werk kunnen helpen.

Zo is de spuitafdeling voorzien van een nieuwe zware compressor, die veel meer lucht levert, en

stiller is, dan de kleine verrijdbare oude kompressor. Deze grote kompressor heeft een plaatsje gekregen in een apart hokje buiten de spuiterij en is aangesloten op de luchtleiding die door de spuiterij en het hele lokaal loopt.

Met de grote kompressor is het nu mogelijk met meerdere personen tegelijk te spuiten, te schuren of ander luchtgereedschap te gebruiken.

Voor het schuren van grote vlakken is een nieuwe schuurmachine gekomen op luchtdruk, met volautomatische stofafzuiging, zodat je bijna geen stof in het lokaal hebt.

Voor het lastige en moeilijke schoonmaken van de verfspuit pistolen is er een machine gekomen, die, ook op luchtdruk, automatisch de pistolen schoonmaakt. Je zet de pistolen er vuil en onder de verf in, en brandschoon komen ze er uit.

Hierdoor is de schilderswerkplaats goed gemoderniseerd en sluit goed aan bij wat in scholen en in bedrijven aan apparatuur aanwezig is.

HILLE

PRAKTIJKLOKAAL METAALBEWERKING:

Hoera, hoera, het was eindelijk weer eens zover. Na een periode van twaalf jaar mocht er weer eens iets nieuws gekocht worden. U denkt misschien wel doe niet zo overdreven, maar toch is het goed om heel erg blij te zijn als je wat mag vervangen wat niet zo goed meer is.

De freesbank was al geruime tijd geleden opgeknapt maar vertoonde weer zodanige gebreken, dat het niet vertrouwd was om leerlingen er aan te laten werken. Een nieuwe freesmachine, en wat voor een: een universeel freesmachine. Een machine die heel veel mogelijkheden bezit. De naam is RUHLA. Een machine afkomstig uit de D.D.R., of te wel Oost-Duitsland. Deze machine was voordien nooit te leveren in West-Europa, maar nu de muur gevallen is, gelukkig wel. Ik ben er heel erg blij mee.

In Aekinga is pas bezoek geweest van een firma uit Enschede om te kijken naar deze machine. Het is namelijk zo, dat Aekinga als eerste in Nederland deze machine had gekocht. Dat is toch zeker leuk.

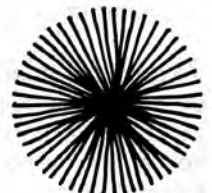
Nog zo'n hoera voor de nieuwe Colchester draaibank. Deze draaibank heet TRIUMP VS 2500. Dat wil zeggen, dat deze maar liefst 2500 omwentelingen per minuut kan draaien. Dat is heel veel. Nu kunnen we de jongens ook leren te draaien met hardmetalen plaatjes als beitel.

Wat van deze machine ook leuk is, is dat we met een heel klein knopje het toerental kunnen regelen. Dat noemen we traploos regelbaar. Moeilijk? Komt u zelf eens kijken, dat praat wat gemakkelijker.

Ytsen Walsweer was de eerste die er op mocht werken. Hij vond het prachtig. Hij is nu een van onze buitenschooljongens en zit in de derde klas van de LTS in Drachten.

Dit waren dan even de nieuwtjes van de metaalafdeling, met als motto: ons ijzerwerk is ijzersterk.

BERT

Nieuwbouw groepspaviljoens

In het maartnummer van Aekinga - Info is er al even iets geschreven over de nieuwbouw-activiteiten op het terrein van Aekinga. Met name is er toen wat verteld over de afbraak en de verhuizing naar de Eikenhorst. Tevens zijn daarbij wat tekeningen geplaatst om u te informeren hoe de

tekst: Harm Hendriks
foto's: Sytze de Vries

vroeg invalt, of de vorstperiode erg lang is, dan zal de bouwperiode ook langer wezen. Op dit moment is men bezig met de

groepen iets gewijzigd. De kleinste groep (voor 8 jeugdigen) wordt nu leefgroep 1.

In de leefgroepen 2 en 3 kunnen 12 jongeren wonen. Er komt iets meer ruimte tussen de paviljoens, waardoor het geheel iets opschuift richting het nog te bouwen administratiegebouw (zie plattegrond).

Wanneer men begint met de bouw van het administratiegebouw is nog niet bekend. Op dit moment is de architect bezig met het ontwerp. Daarna zal het bestek nog geschreven moeten worden en zal men het eens moeten worden over de prijs. Dat kan dus allemaal nog wel even duren. Hopenlijk kan ik hierover in de volgende Aekinga-Info meer vertellen.

Harm Hendriks

nieuwe paviljoens er uit zullen komen te zien.

Vanaf dit nummer zullen wij u regelmatig gaan informeren over de voortgang van de nieuwbouw, eventueel indien mogelijk met wat tekeningen en foto's.

De bouw van de groepspaviljoens is ondertussen begonnen. Er is een tijdsplanning gemaakt, die er ongeveer zo uit ziet:

- september/oktober:
funderingen en vloeren;
- november/december:
paviljoens, daken, glaswerk;
- januari/maart:
binnenwerk;
- april/juni:
afwerking en inrichting.

Volgens bovenstaand schema zijn de nieuwe leefgroepen dus tegen de zomervakantie klaar. Of dit ook zo is, kan nooit met zekerheid gezegd worden. Als de vorst

funderingen, en dus nog steeds op schema.

In vergelijking met de oorspronkelijke opzet is de volgorde van de

Het Fasehuis Aekinga in Heerenveen is uitgebreid. Sinds eind juni heeft de tweede fase zich gevestigd aan het Breedpad in Heerenveen. In de woning zijn zes jongeren komen wonen en ze worden begeleid door drie mentoren. De bewoners komen uit fase één (Fok 30, Heerenveen) of komen uit een leefgroep of komen direct bij hun (pleeg-)ouders vandaan.

Fase twee is bedoeld voor jongeren die al redelijk zelfstandig zijn en een stuk eigen verantwoordelijkheid kunnen dragen. Van hen wordt verwacht dat ze na enkele maanden in staat zijn om zelfstandig te gaan wonen, met een minimum aan begeleiding (fase drie).

Van de jongeren die in fase twee komen wonen wordt verwacht dat ze zelf hun kamer onderhouden, zelf inkopen doen en eten koken, zelf hun geld goed beheren en hun vrije tijd goed weten te besteden. Daarnaast moeten de jongeren een dagvulling hebben in de vorm van werk, school, cursussen of stage.

FASEHUIS AEKINGA

BREEDPAD 23

tekst: Foppe Veldstra, mentor

De leiding, mentoren geheten, is gemiddeld van 's middags twee uur tot 's avonds elf uur aanwezig, maar er wordt afentoe ook overnacht. Schertsend kan worden gezegd, dat er „bepaalde dijkbewaking” is. Dit in tegenstelling tot fase één, waar altijd leiding aanwezig is en fase drie, waar één à tweemaal per week iemand langs komt.

De begeleiding is individueel gericht en houdt zich minder met de groep bezig. Mentoren voeren gesprekken met de jongeren, bespreken de plannen en hulpvragen die de jongere zelf naar voren moet kunnen brengen. Daarbij helpen ze de jongere bij allerhande praktische problemen. En leren vaardigheden aan, die nodig zijn voor zelfstandig wonen.

Voor meer persoonlijke problemen kun je ook bij hen terecht of wordt deskundige hulp gezocht. Naast veel zelfstandig moeten doen is er ook tijd en aandacht voor gezelligheid, afentoe samen koken, eten of uitgaan.

Groep vier op kamp

EEN KORT VERSLAG VAN EEN WEEK KAMP VAN LEEFGROEP VIER OP AMELAND

Traditiegetrouw houdt leefgroep vier voor het eerste verlov na de zomervakantie een kamp. Dit noemen we een beginkamp omdat we dit met een „beginnende” groep doen, dus met merendeel „nieuwe” jongens.

De bedoeling van zo'n kamp is om de jongens en leiding kennis te laten maken met elkaar, en om het proces van „groep worden” te versnellen. Het „groep zijn” is belangrijk voor de jongere als veilige basis voor zijn ontwikkeling in het internaat, en voor de groepsleiding als middel om deze ontwikkeling in gang te zetten. Dit

tekst : Marijke Rijpma
Henk v. d. Berg
Sytze de Vries

foto's: Marijke Rijpma

houdt in, dat het een kamp moet zijn met veel doe-activiteiten, waarin jongeren en groepsleiding elkaar veelvuldig „tegenkomen”.

De traditie van leefgroep vier om naar Schiermonnikoog te gaan, moest dit jaar worden doorbroken, omdat Schier volgeboekt was. Men vond op Ameland een

alternatief in kampeerboerderij „De Blieke” in Hollum.

Marijke Rijpma, de nieuwe stagièere van leefgroep vier maakte van deze vier dagen Ameland het volgende verslag:

„Maandagmorgen om half zes, daar ging de wekker al. Broodjes smeren voor 't ontbijt en lunchpakket, en dat was echt niet zo weinig!!

Nadat we het ontbijt naar binnen hadden gewerkt, zijn we met de bus naar Holwerd gegaan. Daar stonden we in de regen, want de boot was er nog niet. We hebben even gewacht met een lekkere kop chocomel.

Het was ontzettend miezerig weer, maar onze humeuren des te zonniger, en vol goede moed zijn we met de boot naar Ameland gegaan.

Vanaf de pier met de bus naar Hollum, waarbij de mensen van kampeerboerderij „De Blieke” ons gastvrij ontvingen.

We hadden nog maar net een voet buiten de bus gezet of daar brak de zon door. Vandaar dat we snel onze spullen hebben uitgepakt om vervolgens naar 't strand te gaan.

In de vier dagen dat we op Ameland zijn geweest hebben we ontzettend veel gefietst, gewandeld en gezwommen. We zijn slank geworden!!

Het was mooi weer, er was veel te doen, en we hebben met zijn allen veel plezier gehad.

Voor mij, als nieuwe stagièere, was het ook ideaal om de jongens en de groepsleiding te leren kennen. Ik heb ontzettend genoten en ik denk dan ook dat ik in de Eikenhorst een ontzettend leuk jaar tegemoet ga”.

Dit kamp maakte niet alleen veel indruk op de volwassenen, ook de jongeren denken met heel veel plezier terug aan deze vier dagen.

Het leeft nog steeds in leefgroep vier; ze hebben het er nog steeds over.

In het onderstaande verhaal vertelt Henk van der Berg op zijn manier over zijn belevenissen op Ameland.

„DE EERSTE DAG ER NAAR TOE

Maandag gingen we met de bus naar de plaats van bestemming waar we op de boot gingen. Maar eerst gingen we op de boot wachten in het café en hebben daar een warme kop chocolademelk gedronken en toen kwam de boot er aan.

Toen we op het eiland aankwamen gingen we naar de plaats van bestemming, naar de kampeerboerderij de blieke. Daar gingen we de spullen uitpakken en toen gingen we gelijk wandelen over het eiland en hebben daar mooie huisjes gezien en toen een bosspel gedaan. Weer naar de kampeerboerderij gegaan en we hebben onze zwemspullen opgehaald en toen hebben we in de zee gezwommen en toen zijn we nog naar de vuurtoren geweest 's avonds.

DINSDAG

hebben we gefietst naar Nes door de duinen en met de terugweg fietste Anne naast Dennis en Dennis viel bijna maar hij trok Anne ook mee van de berg af en onderaan de berg vielen ze alle twee. Anne had een wond aan

zijn hand en Dennis aan zijn been en de volgende dag

WOENSDAG

hebben we ook gefietst. We zijn naar de dijk gefietst en hebben gewandeld op het strand. We hebben ook nog vissers gezien. We hebben 's avonds blikspie gedaan in het bos en Wiebe heeft Anne zes keer voor de gek gehouden.

Om 1 uur gingen we terug naar de kampeerboerderij en zijn we gaan slapen.

DONDERDAG

hebben we uitgeslapen tot tien uur. Toen zijn we er uitgegaan en

gaan inpakken. We zijn om zes uur met de bus naar de boot gegaan en op de boot hebben we een souveniertje gekocht voor thuis en toen waren we er. Sytze wachtte op ons met de bus en toen zijn we naar de Eikenhorst gegaan. We zijn nog heel eventjes opgebleven en toen zijn we gaan slapen. Vrijdag zijn met met verlof gegaan.

HENK"

INFO-KORT

HONDENTOCHT

Op de avond van vrijdag 23 november a.s. organiseert de stuurgroep vrijetijdsbesteding voor de jongeren van Aekinga en Dieverbrug weer de Hondentocht. In het volgende nummer doen we jullie hierover uitvoerig verslag.

Het betekent wel, dat die avond de leefgroepen, zowel in Aekinga als in Dieverbrug telefonisch niet bereikbaar zullen zijn tot in de kleine nachtelijke uurtjes. Tussen 19.00-02.00 uur kan men zich voor de beide internaten bij noodgevallen telefonisch wenden aan De Eikenhorst in Geeuwenbrug, tel. 05219-1412

Stepmarathon leefgroep drie een groot succes

tekst en foto's: Sytze de Vries

Leefgroep drie zette op donderdag 27 september een oude traditie van Aekinga in de Eikenhorst voort, namelijk die van de stepmarathon. Om drie uur werd het startsein gegeven voor een 24-uur durende race tegen de klok. In die tijd moesten, onafgebroken en om beurten, zoveel mogelijk rondjes worden gestept om het 233 meter lange parkour rond de eetzaal.

Het weggetje rond de eetzaal was door een aantal medewerkers omgetoverd in een echt parkour, met vlaggen, verlichting en muziek. De jongens hadden in een groot aantal medewerkers royale sponsors gevonden, die voor

het doen van de marathon, of voor een bepaald gehaalde rondenaantal of gewoon zo maar, over de brug kwamen. Dit varieerde van grote hoeveelheden chips, ontbijt op bed, cola, bananen, slagroomtaarten, kassetbandjes tot een dagje schaatsen met Frits. Ook was er een

*Leefgroep drie brengt
de traditie van de
vierentwintig uren marathon
naar de Eikenhorst*

groot aantal medewerkers, die bereid waren om te jureren, aan te moedigen en hand en span diensten te verrichten.

Van de stepvereniging in Grafhorst waren een tweetal steps gehuurd. Speciale, die gebruikt worden voor marathons en wedstrijden; degelijk, groot, stevig en snel. Normale steps hadden halverwege deze activiteit de geest gegeven.

Leefgroep drie had voor deze marathon een strak tijdschema opgesteld om aan zoveel mogelijk rondten te kunnen komen. En de weergoden waren hun op beide dagen goed gezind. Op vrijdag toonde zelfs het zonnetje zijn belangstelling voor deze activiteit.

Eerst ging men om de vijf minuten wisselen. Hierin zetten de deelnemers tussen vijf en acht rondes neer. Tegen de nacht probeerde men de inzinkingen de baas te blijven door wat meer rust in te bouwen en wisselde men om de tien rondes, om bij het ochtendgloren weer over te gaan via vijf rondjes naar drie rondjes. Peter Nijenhuis zette tijdens deze marathon de snelste ronde neer.

Tussen door hadden de jongens gelegenheid om wat uit te rusten en bij te komen en een moment om een gat te slaan in de ruime voorraad eten en drinken. Veel tijd daarvoor hadden ze echter niet. Een aantal jongens hebben

INFO-KORT

AEKINGA - POPFESTIVAL

ook nog wat kunnen slapen, dat wil zeggen, de natuur dwong ze er toe. Dit had een keer tot gevolg, dat zowel Fabian als Steven zo uit bed werden getild en op de step werden gezet. Steven sliep op de step verder, vergat een bocht en verdween in de struiken.

Ook voor een aantal medewerkers was de nacht kort en moeilijk omdat ze hun nachtrust moesten onderbreken om te jureren.

Toen op vrijdag 28 september om drie uur de marathon voorbij was, had leefgroep drie 2013 ronden, overeenkomend met ongeveer 470 kilometer afgelegd, en hiermee was het rekord van Aekinga gebroken; de wisselbeker was voor hun.

En terecht. Groep drie kan terugzien op een hele geslaagde en sfeervolle activiteit, waarin de jongeren hebben laten zien, dat ze samen voor deze uitdaging stonden, en ze samen de schouders er onder moesten zetten. Dit vond je terug in het stimuleren van elkaar, het helpen en aanmoedigen, het ondersteunen wanneer iemand een inzinking had; je vond het terug in de grote saamhorigheid die er tijdens deze activiteit ontstond. Je zag het terug bij de jongeren in het voldane gevoel die ze hadden over de prestatie die ze hadden geleverd en over de grote waardering daarvan.

Een aantal leefgroepen heeft reeds aangekondigd om in het volgend voorjaar de uitdaging op te pakken en „het rekord aan flarden te rijden”. We zijn benieuwd.

Vrijdagavond had de groepsleiding van leefgroep drie een hele rustige avond en spierpijn.....

Elk jaar organiseerde B.J. Centrum Aekinga in de eerste helft van oktober een groots opgezet popfestival, welke duurde van 's middags drie tot 's avonds twaalf uur. Dit festival mocht zich verheugen in een groot aantal bezoekers uit de omgeving. Ook was dit festival voor de jongeren die Aekinga reeds verlaten hadden een aanleiding om nog eens even terug te komen.

Dit jaar hebben we moeten besluiten ons tiende en laatste popfestival uit te stellen naar volgend jaar. Door de verbouwing en door het zitten op twee lokaties is het ons onmogelijk gebleken het festival organisatorisch rond te krijgen.

F.C. FOCHTELOO B1

Onze Aekinga-Boys nog even op de foto, verheugd na de eerste gewonnen wedstrijd sinds meer dan een jaar.

V.l.n.r., zittend: René, Jacco, René, Ronny; daartussen: Sario, Mark, Sjonnie, Aram, Rob Heymans, Djoja, René Schulkes; met daarachter: Martin, Hans, Peter en Anne Prins.

